

1. สร้างและพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตรเชิงวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรถือเป็นกรอบแนวทางในการกำหนดทิศทางของการเรียนการสอนให้เป็นระบบ มีเป้าหมายที่ชัดเจน และสอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนในทุกมิติ ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคิด และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การพัฒนาหลักสูตรที่มีคุณภาพจะช่วยให้ครูสามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง นอกจากนี้ การพัฒนาหลักสูตรเชิงวิชาการยังช่วยให้เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้มีความทันสมัย สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม วิทยาการ และเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษา ช่วยให้อสถานศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพ พร้อมต่อการดำรงชีวิตในสังคม และสามารถแข่งขันในโลกยุคใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตรฐานสมรรถนะกับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาตอนต้น พ.ศ.2568

ชั้น.....ป.5..... วิชา.....ศิลปะ.....

ความสามารถเมื่อจบ ชั้นปี หลักสูตร 68	ผลลัพธ์การเรียนรู้ชั้นปีของสถานศึกษา	ระดับความสามารถที่ ฐานเมื่อจบการศึกษา า	ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ป รับปรุง
1.เชื่อมโยงผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) กับ วัฒนธรรม ชีวิตประจำวันเป็นสื่อแสดง ความงามได้อย่างอิสระ รวมทั้งการร่วมสร้างงานศิลปะ โดยประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ชุมชน ท้องถิ่น 2.การเข้าร่วมกิจกรรม และชื่นชมผลงาน	๑. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความงามจากการสัมผัส รับรู้ธรรมชาติ สภาพแวดล้อมและผลงานศิลปะอธิบายถึงแรงบันดาลใจ และความความรู้สึกของตนเอง ชื่นชมของตนเองเกี่ยวกับผลงานศิลปะและบูรณาการเชื่อมโยงธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้วยงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์)	ระดับชำนาญการ	
	2.สร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ที่ตนเองชื่นชอบ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการ สะท้อนถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เรื่องราวใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียนและท้องถิ่นด้วยการเชื่อมโยงส่วนประกอบทางทัศนศิลป์ จังหวะ ประกอบทางศิลปะเป็นผลงานทัศนศิลป์ได้อย่างหลากหลาย และประยุกต์ใช้เทคนิควิธี	ระดับชำนาญการ	

ทางศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) และ วัฒนธรรม ของโรงเรียน/ชุมชน	การใหม่ด้วยกระบวนการกลุ่ม และเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ให้สอดคล้องกับเรื่องราวประวัติศาสตร์ศิลป์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น		
	๓. ขับร้องและบรรเลงได้ตามจังหวะ ทำนอง เพลงและสื่ออารมณ์ของบทเพลงได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ตัวโน้ตในการขับร้องและบรรเลงเพลง จำแนกและเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของแนวเพลงและเครื่องดนตรีไทย ดนตรีพื้นบ้าน ดนตรีสากลจากภาพและเสียงตนเอง ๔. ขับร้อง และบรรเลงรวมวงดนตรีพื้นบ้าน วงดนตรีไทย วงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ ผสมผสานเป็นแนวเพลงร่วมสมัย ด้วยความมั่นใจ ถูกต้องตามทำนอง จังหวะ และมีความไพเราะ เผยแพร่ผ่านสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ รับฟัง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีของตนเองและผู้อื่น ด้วยความสุภาพและสร้างสรรค์ ชื่นชม และนำมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรม วันสำคัญ เทศกาลต่าง ๆ	ระดับเชี่ยวชาญ ระดับชำนาญการ	

	๖. แสดงออกถึงการรับรู้และชื่นชมความงามด้วยหลักการทางองค์ประกอบศิลป์ แสดงอารมณ์ ความคิดความรู้สึก ความประทับใจ และนำเสนอผลงานศิลปะ (ทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์) ด้วยความมั่นใจวิเคราะห์วิจารณ์ หรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับงานศิลปะ ทั้งของตนเองของผู้อื่น อย่างสุภาพ รับฟัง ปรับปรุงผลงานของตนให้สมบูรณ์	ระดับเชี่ยวชาญ	สามารถประเมินระดับความสามารถของตนเองได้
--	---	----------------	---

หมายเหตุ : ผลลัพธ์การเรียนรู้ที่นอกเหนือจากความสามารถที่กำหนด

-ผู้เรียนสามารถ ร้องเพลงหรือ สอดคล้องกับอารมณ์และลักษณะของบทเพลงที่ฟัง โดยใช้ รูปภาพ สัญลักษณ์แทนเสียง หรือโน้ตเพลง เป็นสื่อประกอบในการ เคาะจังหวะ ชับร้อง และบรรเลงดนตรี ได้อย่างเหมาะสม แสดงออกถึงความเข้าใจในจังหวะ ทำนอง และจังหวะหนัก-เบา ได้อย่างถูกต้องตามแบบแผนของบทเพลง

- ผู้เรียนสามารถ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างสนุกสนาน อิสระ และสร้างสรรค์ เพื่อแสดงท่าทางเลียนแบบในลักษณะต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม มีสุนทรียภาพในการเคลื่อนไหว และสามารถ ใช้ภาษาท่าทางแทนคำพูดเพื่อสื่อความหมายและสะท้อนอารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง ได้อย่างชัดเจน

- ผู้เรียนสามารถ รับรู้และชื่นชมความงามและความไพเราะของผลงานศิลปะ ทั้งด้านทัศนศิลป์ ดนตรี และนาฏศิลป์ พร้อมทั้ง แสดงออกทางอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก และความประทับใจ ผ่านการสร้างสรรค์และ นำเสนอผลงานศิลปะของตนเองด้วยความมั่นใจ ได้อย่างเหมาะสมกับวัย

ภาพการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร

